

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010507
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7621010507.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Martina Baločka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. januára 2023 v trestnej veci obžalovaného T. L. pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 26.10.2022 sp.zn. 6T/75/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného T. L. uznal vinným zločinom týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 25. marca 2021 do 9. apríla 2021 a od 12. mája 2021 do 17. mája 2021 v obci Rudňany, okres Spišská Nová Ves, v priestoroch rodinného domu č. XXX, svojej manželke T. L. v nepravidelných intervaloch spôsoboval psychické a fyzické utrpenie a to tak, že ju opakovane udieral päťami rúk a nohou kopal do oblasti tela, opakovane ju chytil za krk a hodil o stenu, preto poškodená spoločne s maloletými deťmi dňa 9. apríla 2021 odišla do núdzového bývania Kotva v Trebišove, kde zotrvala do 28. apríla 2021, následne po jej návrate, keď mu poškodená povedala, že chce odísť, vulgárne jej nadával, zobral jej mobilný telefón, aby jej znemožnil privolať pomoc, pričom naposledy dňa 17. mája 2021 v čase okolo 22:00 hod. ju nohou kopal do oblasti prirodzenia, opakovane najmenej päťkrát ju rukami udieral po tele, v dôsledku čoho poškodená utrpela pomliaždenie oboch ramien, ľavého lakťa, pomliaždenie hrudníka vľavo, pomliaždenie driekovej-krížovej oblasti, pomliaždenie lonovej oblasti s dobou liečenia v trvaní 5 až 6 dní, čím u nej svojim správaním vyvolával strach a stres.

Bol mu za to uložený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný T. L., ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Poukazuje na to, že súd vyniesol rozsudok po tom, čo bola vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie a po tom, čo súd vykonal dôkazy podľa pokynov odvolacieho súdu.

Aj v tomto štádiu konania však tvrdí, že prvostupňový súd nepostupoval v zmysle pokynov odvolacieho súdu, pretože k vyhodnoteniu vykonaných dôkazov pristupoval jednostranne a v odôvodnení rozsudku sa obmedzil len na citáciu jednotlivých výpovedí a bez ďalšieho vyslovil záver, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že svojim konaním spôsobil poškodenej jednak utrpenie fyzické, v dôsledku vzniknutých zranení, ako aj utrpenie psychické, v dôsledku čoho sa poškodená mala snahu vymaniť z existujúceho prostredia, kde mala byť vystavená jeho násilnému konaniu a preto bola spolu s dcérami umiestnená v krízovom centre, kde hľadala útočisko a bezpečie.

Mal tak teda naplniť znaky zločinu týrania a to tak po subjektívnej ako aj po objektívnej stránke.

Už v jeho odvolaní po vyhlásení prvého rozsudku uviedol, že považuje rozsudok za nepreskúmateľný, a to v dôsledku jednak nevykonania dôkazov, neodstránenia rozporov vo výpovediach poškodenej ako aj maloletej svedkyne B. L..

To že súd postupoval jednostranne a v rozpore s ustanoveniami o základných zásadách trestného konania uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. i po vrátení veci odvolacím súdom svedčí skutočnosť, že súd sa obmedzil len na citáciu vykonaných dôkazov, ktoré nariadil odvolací súd ale zároveň tieto dôkazy, aj keď svedčia v jeho prospech, ich nevzal do úvahy a ako keby sa s nimi vôbec nezapodieval. Prítom práve tieto dôkazy jednoznačne svedčia o tom, že sa dopustil len konania, ktoré vo svojich výpovediach popísal, tak pred vznesením obvinenia ako aj po vznesení obvinenia, vo svojich sťažnostiach ako aj vo výpovedi na súde.

Nikdy svoju výpoveď nemenil, len konštatoval, čoho sa v skutočnosti dopustil a za akých okolností. Všetky ostatné veci, ktoré poškodená prípadne aj dcéry uviedli pri výsluchu, boli zavádzajúce, vymyslené poškodenou, a to v čase, keď podal návrh na rozvod manželstva, kedy poškodená prehlásila, že „keď ma nebude mať ona, nebude ma mať iná žena a pôjdem do basy“.

Všetky vykonané dôkazy nasvedčujú tomu, že poškodená, tzv. kopírovala svoje tvrdenia o jeho protiprávnom konaní z predchádzajúceho odsúdenia, kde bol uznaný za vinného pre trestný čin týrania, kde vykonal aj niekoľkoročný trest odňatia slobody.

Toto tvrdenie sa týka aj znaleckých posudkov, ktoré boli vo veci vykonané. Samotná poškodená totiž vo svojich tvrdeniach uvádzala, že bola štyrikrát na psychiatrii kvôli nemu, pričom sa však jedná o rok 2014 a teda je zrejmé, že tieto jej hospitalizácie s týmto skutkom nesúvisia. Tento nedostatok nie jej možné odstrániť ani konštatovaním, že poškodená tieto skutočnosti uviedla „len na dokreslenie situácie, ktorá mala byť u nich doma a vzhľadom na intelektové schopnosti poškodená nedokázala vymedziť časové obdobie skutku“.

Vzhľadom na nezrovnalosti a rozpory vo výpovedi poškodenej súd oproti obžalobe pri zachovaní totožnosti skutku ustálil skutkový stav tak, že ku skutku páchanom obžalovaným malo dôjsť v období od 25. 03. 2021 do 09. 04. 2021 a od 12.05.2021 do 17.05.2021, a to na základe výpovede svedkyne Mgr. V. X., kedy prvýkrát mala vidieť modriny na poškodenej dňa 25. 03. 2021.

Tieto dva útoky a aj zranenia poškodenej vo svojich výpovediach popísal. Rovnako popísal aj dôvody, resp. okolnosti za ktorých k tomu došlo, ale v žiadnom prípade toto konanie nemôže byť kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a už vôbec nie na základe nepravdivých tvrdení poškodenej, že ju mal opakovane udierať päťami rúk, kopami do oblasti tela, opakovane chytať za krk, hádzať o stenu, že jej mal vziať mobilný telefón a znemožnil jej tak privolať pomoc a ďalšie, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu.

Z dokazovania je nepochybné, že to bola práve poškodená, ktorá vyvolávala v domácnosti hádky zo žiarlivosti, preto aj podal návrh na rozvod manželstva po porade so sociálnymi pracovníkmi. Akonáhle sa o tom poškodená dozvedela, sama ho fyzicky napadla tak, že ho nožom pichla do oboch stehien nôh a následne prehlásila, že keď nevezme návrh späť že pôjde do basy.

Z doplneného dokazovania je nepochybné, a to najmä zo správy nemocnice Svet zdravia Spišská Nová Ves, že poškodená bola v období od júla 2020 do 17.05.2021 ošetrená v nemocnici dvakrát, a to dňa 05.04.2021 a 18.05.2021, kde išlo o úrazy - pomliaždenie očnice vľavo, pomliaždenie driekovo-krízovej oblasti a iné s práceneschopnosťou do 6 dní. Ide o úrazy, ktoré mohol spôsobiť on a ktoré popísal vo svojich výpovediach.

Zo správy OR PZ Markušovce vyplynulo, že od júla 2020 do 17.05.2021 poškodená neurobila žiadne hlásenie na polícii a pokiaľ ide o oznámenie zo dňa 15.12.2020, jednalo sa o oznámenie anonymné s tým, že z ich bytu malo byť počuť krik a hádku, čo bolo aj na mieste preverené políciou a poškodenou potvrdené, že ku žiadnemu fyzickému kontaktu medzi nimi nedošlo.

Obdobie, v ktorom ustálil prvostupňový súd skutok, je nepochybne obdobím, kedy prebiehalo rozvodové konanie a je obdobím, kedy poškodená začala šíriť nepravdivé oznámenia, vychádzajúc pritom z predchádzajúceho trestného odsúdenia, aby tak naplnila svoju hrozbu, že pokiaľ nevezme návrh na rozvod späť, že „pôjde do basy“.

O tejto skutočnosti svedčila aj maloletá dcéra B. L., ktorá bola vypočutá na hlavnom pojednávaní v súlade s pokynmi odvolacieho súdu, a ktorá v súlade s výpoveďou poškodenej uviedla, že klamala, a to kvôli matke, teda poškodenej, ktorá sa jej mala vyhrážať, že ak nepovie to čo ona chce, že pôjde do domova.

Nie je možné tak zásadnú zmenu výpovede maloletej vyhodnotiť len tým, že sa jedná o osobu, ktorá je jeho dcérou a táto má snahu mu pomôcť a teda jej výpoveď vyhodnotiť len z tohto dôvodu ako účelovú.

Je totiž nepochybné, že medzi výpoveďami ostatných svedkov - J. L., L. L., L. L. a medzi predchádzajúcimi výpoveďami poškodenej B. L. boli rozpory, ktoré však neboli nijakým spôsobom zo strany prvostupňového súdu nikdy odstránené. Pričom tieto výpovede svedkov sú od počiatku rovnaké a potvrdzujúce vyjadrenia, že sa konania, ktoré je uvedené v rozsudku, nedopustil.

Nie je možné drobné rozpory v ich výpovediach vyhodnotiť tak, že nepotvrdzujú jeho obhajobu a ani vysloviť domnienku, že ich výpovede sa javili ako naučené a v rozpore s ostatnými dôkazmi, ktoré boli vo veci vykonané, pretože toto tvrdenie nie je pravdivé. Títo svedkovia totiž potvrdili, že boli svedkami, keď ho poškodená pichla nožom do stehien (čo poškodená pôvodne poprela, ako aj maloletá dcéra B.). Rovnako potvrdili hádky medzi nimi z dôvodu žiarlivosti poškodenej a rovnako potvrdili aj skutočnosť, že neboli svedkami toho, že by poškodenú fyzicky napadal a psychicky týral.

Naopak, všetci potvrdili, a to aj vrátane dcéry B., že nie je, pravda, že by sa poškodenej vyhrážal, že zoberie nôž a že ju zabije ako aj skutočnosť, že by ju mal zamykať v dome.

Tieto skutočnosti vo svojom rozsudku potvrdil aj prvostupňový súd tým, že oproti obžalobe a oproti predchádzajúcim tvrdeniam poškodenej a maloletej dcéry B. do skutku nepojal a tieto tvrdenia vzal za nepreukázané.

Je teda zrejmé, že medzi výpoveďami svedkov, poškodenej ako aj ďalšími dôkazmi, t.j. potvrdeniami z polície, z nemocnice a inými sú značné rozpory, ktoré sú spôsobené nepravdivými vyjadreniami samotnej poškodenej, ktoré rozpory prvostupňovým súdom odstránené neboli a o ktorých výpovediach vznikli veľmi vážne pochybnosti.

Za tohto stavu nie je možné jednostranne vyhodnotiť výpovede, ktoré svedčia v jeho prospech ako aj zmenené výpovede poškodenej za účelové, pretože by to bolo v príkrom rozpore so základnou zásadou trestného konania, podľa ktorej v pochybnostiach je nevyhnutné postupovať v prospech obvineného.

Tento postup prvostupňového súdu, keď sa obmedzil len na citáciu vykonaných dôkazov bez ich prísneho logického vyhodnotenia, je v rozpore s Trestným poriadkom ale aj s pokynom odvolacieho súdu uvedenom v zrušujúcom uznesení zo dňa 27.07.2022.

Nie je možné vyhodnotiť tvrdenia poškodenej, že bola päťkrát na lekárskom ošetrení v dôsledku jeho konania, štyrikrát dokonca v nemocnici, že mala štyrikrát otras mozgu za pravdivé, keď jednoducho vykonanými dôkazmi sa tieto tvrdenia ukázali ako nepravdivé.

Za týchto okolností nie je možné ani výpoveď poškodenej vyhodnotiť ako vierohodnú, najmä ak sama prehlásila, že si tieto veci vymyslela, ako aj ďalšie skutočnosti, že opakovane urobila hlásenie na polícii v Markušovciach ako aj to, že jeho konanie proti nej opakovane oznámila sociálnym pracovníčkam, čo nie jej pravda a potvrdili to aj sociálne pracovníčky.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne aby sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí v zmysle § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo preukázané, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa stal.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

V posudzovanej trestnej veci už krajský súd rozhodol uznesením zo dňa 27.7.2022 sp.zn. 6To/55/2022 tak, že zrušil pôvodný rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18.5.2022 sp.zn. 6T/75/2021 a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, pretože dospel k záveru, že uvedený rozsudok bol založený na neúplných skutkových podkladoch a že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tým vznikli pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení, na ktorých objasnenie požadoval odvolací súd doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne Mgr. V. X., svedkyne J. L., svedkyne B. L., svedkyne I. ďalej informovanej zástupkyne Obecného úradu v Rudňanoch, dopočutie znalkyne PhDr. Ľubice Onderušovej a vyžiadanie správ z ORPZ v Spišskej Novej Vsi z Obce Rudňany a Nemocnice s poliklinikou Spišská Nová Ves a.s. so zameraním na zistenie skutočností konkretizovaných na str. 8 - 11 uznesenia odvolacieho súdu.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach po zrušení veci síce doplnil dokazovanie, avšak jeho skutkové a právne závery sú napriek tomu chybné a nepresvedčivé.

Hneď v úvode je potrebné uviesť, že prvostupňový súd po doplnení dokazovania oproti podanej obžalobe prokurátorom Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves v súlade so stavom veci upravil čas, po ktorý mal byť stíhaný skutok páchaný obžalovaným T. L. na obdobie od 25.3.2021 do 9.4.2021 a od 12.5.2021 do 17.5.2021 v nepravidelných intervaloch.

Na druhej strane v dôvodoch napadnutého rozsudku okresný súd ale konštatuje, že obžalovaný T. L. je usvedčený zo spáchania skutku výpoveďami poškodenej T. L. zo dňa 18.5.2021 a 1.6.2021.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že prvostupňový súd uvedené výpovede poškodenej hodnotí ako vierohodné a to napriek tomu, že vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo pôvodné tvrdenie poškodenej T. L. jednak o období, kedy ju mal obžalovaný T. L. biť, kopať, chytiť pod krk a udierať. Rovnako nebolo preukázané ani to, aby poškodená v súvislosti s fyzickými útokmi obžalovaného T. L. bola 5-krát na lekárskom ošetrení a 4-krát hospitalizovaná v kritickom čase. Napokon nebolo potvrdené ani ďalšie tvrdenie poškodenej T. L., že v uvedenom čase urobila 4 alebo 5 hlásení na políciu súvisiace s protiprávnym konaním obžalovaného T. L. voči jej osobe. Prvostupňový súd podľa jeho zistení, ako to vyplýva z dôvodov napadnutého rozsudku nemal preukázané ani to, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal, že zoberie nôž a zabije ju, a tiež, aby ju proti jej vôli zamykal v dome.

Na základe týchto zistení podľa názoru krajského súdu nie je možné prijať presvedčivý, jednoznačný a nespochybniteľný záver, že výpoveď svedkyne a zároveň poškodenej T. L. je ako celok vierohodná.

Uvedené konštatovanie odvolacieho súdu umocňuje aj výpoveď svedkyne Mgr. V. X., ktorá potvrdila, že pri stretnutiach s poškodenou T. L. sa táto až do 25.3.2021 zmieňovala výlučne len o hádkach s obžalovaným T. L.. Pred uvedeným dátumom svedkyňa Mgr. V. X. vôbec nemala vedomosť, aby obžalovaný T. L. mal poškodenú T. L. biť, či inak týrať, keďže poškodená stále len tvrdila, že obžalovaný „hučí“.

Keď bola svedkyňa Mgr. V. X. v domácnosti obžalovaného a poškodenej dňa 15.1.2021 ešte aj vtedy sa poškodená T. L. vyjadrila, že všetko je v poriadku a nepraje si, aby do ich domácnosti chodili terénni sociálni pracovníci.

Až neskôr prišla poškodená T. L. za svedkyňou a uvádzala, že to tak nie je ale následne povedala, že keď sa jej bude svedkyňa znovu pýtať, ona to poprie, že to tak nie je.

Uvedené skutočnosti sú podľa názoru krajského súdu v súlade aj s postrehom Mgr. V. X. ohľadne osoby poškodenej T. L., keď táto tvrdila, že poškodená často mení nálady, je útočná, ťažko sa s ňou spolupracuje a nehovorila pravdu ani pokiaľ ide o jej prítomnosť na Obecnom úrade v Rudňanoch v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie ubytovania.

Z výpovede svedkyne I. T., terénnej sociálnej pracovníčky v Obci Rudňany mal súd preukázané, že poškodená T. L. opakovane prichádzala na Obecný úrad v Rudňanoch, pričom sa sťažovala na hádky s manželom, obžalovaným T. L., že ju podozrieva z nevery.

Súdu nebol svedkyňou I. T. predložený záznam spísaný so stretnutia s poškodenou T. L., z ktorého by vyplývalo, že obžalovaný T. L. mal poškodenú fyzicky napadnúť, a to napriek tomu, že so stretnutí terénneho sociálneho pracovníka s poškodenou boli vyhotovené písomné záznamy. Svedkyňa ďalej potvrdila, že dňa 18.5.2021 došli na Obecný úrad v Rudňanoch len dcéry obžalovaného a poškodenej s tým, že ich poslala poškodená T. L.. Deti sa nechceli vrátiť domov a poškodená chcela z domu odísť. Z výpovede svedkyne I. T. ďalej vyplýva, že už ale predtým tri dni po návrate obžalovaného z brigády (12.5.2021) poškodená T. L. prišla na Obecný úrad Rudňany s tým, že sa chce vrátiť do krízového centra, pričom jej bolo vysvetlené, že postup nie je taký jednoduchý, že sa môže vrátiť kedy chce a je len jediná výnimka pri fyzickom útoku.

Významné je zistenie vyplývajúce z výpovede svedkyne I. T., že zo záznamu zo dňa 14.5.2021 vyplýva, že poškodená T. L. sa chcela vrátiť do krízového centra, kde bola 20 dní kvôli neustálym hádkam s obžalovaným T. L..

Uvedené zistenie teda potvrdzuje existenciu napätých vzťahov a vzájomných hádok medzi obžalovaným T. L. a poškodenou T. L..

Znalkyňa PhDr. Ľubica Onderušová na hlavnom pojednávaní potvrdila, že poškodená T. L. je schopná zreprodukovať prežitú udalosť a nenašla u nej dôvod, prečo by si mala celú udalosť vymyslieť. Argumentovala tým, že poškodená udalosť neuvádzala chronologicky od návratu obžalovaného T. L. z výkonu trestu odňatia slobody, ale preskakovala do rôznych období, čo svedčí o spontánnosti jej výpovede a tiež o tom, že nešlo o naučenú výpoveď, pretože bola schopná výpoveď zopakovať aj s odstupom času 12 dní.

Na druhej strane sa znalkyňa nevedela vyjadriť k tvrdeniam poškodenej T. L. a vysvetliť ich z psychologického hľadiska, ktoré sú zachytené v zázname šetrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Spišskej Novej Vsi dňa 26.11.2020 a sú diametrálne odlišné od tvrdení vo výpovedi dňa 18.5.2021 a 1.6.2021 vo vzťahu ku konaniu obžalovaného T. L..

Podľa názoru krajského súdu postoj poškodenej T. L. a jej komunikácia s pracovníkmi Úradu práce a sociálnych vecí v Spišskej Novej Vsi, či terénnymi sociálnymi pracovníkmi Obecného úradu Rudňany spojené s protiprávnym konaním obžalovaného T. L. značne sponchybňuje schopnosť poškodenej T. L. pravdivo a objektívne vypovedať. Poškodená v rámci týchto stretnutí nevypovedala presne, svoje skoršie výpovede menila.

Záveru znalkyne PhDr. Ľubice Onderušovej týkajúce sa schopnosti poškodenej T. L. objektívne popísať priebeh skutkového deja, krajský súd nepresvedčili, pretože na základe ďalších vo veci vykonaných dôkazov okresným súdom na hlavnom pojednávaní, na ktoré bolo poukázané v tomto rozhodnutí, ale aj rozhodnutí prvostupňového súdu, výpovede svedkov, ale aj listinné dôkazy sa v podstatnej časti nepreukázali tvrdenia poškodenej T. L. tak, ako ich uvádzala vo svojich výpovediach v prípravnom konaní ako pravdivé.

Vzhľadom na tieto zistenia nie je možné bez výhrad uvedené výpovede akceptovať a vychádzať z nich pri rozhodovaní v tejto trestnej veci bez nadväznosti na ďalšie vykonané dôkazy.

K námietkam uplatneným obžalovaným T. L. v ním podanom odvolaní, vo vzťahu k hodnoteniu výpovedí svedkov J. L., L. L., L. L. a mal. B. L. na hlavnom pojednávaní prvostupňovým súdom je potrebné uviesť, že títo svedkovia síce v podstate potvrdzovali obhajobu obžalovaného T. L., že poškodená T. L. obžalovaného provokovala, on jej neublížil, fyzicky ju nenapadol, avšak odvolací súd tvrdenia uvedených svedkov hodnotí ako nepresvedčivé a nepravdivé, pretože ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, na ktoré súd poukazuje v tomto rozhodnutí, a ktoré dôkazy považuje za objektívne, presvedčivé a vierohodné, bolo preukázané fyzické napadnutie poškodenej T. L. obžalovaným T. L. najmenej v dvoch prípadoch.

Z týchto dôvodov pri ustálení priebehu skutkového deja v posudzovanej trestnej veci nie je možné sa opierať a vychádzať z vyššie uvedených svedeckých výpovedí, rodinných príslušníkov obžalovaného - jeho synov a mal. dcéry B., ako aj matky svedkyne J. L., pretože uvedené svedecké výpovede sú motivované a vedené snahou pomôcť obžalovanému, aby sa vyhol trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie a tvrdenia uvedených svedkov nepodporujú ďalšie vo veci vykonané dôkazy.

Ako odvolací súd už vyššie konštatoval pri hodnotení svedeckých výpovedí rodinných príslušníkov obžalovaného, je potrebné uviesť, že v období ustálenom prvostupňovým súdom v skutku napadnutého rozsudku na podklade vykonaných dôkazov sú preukázané dve napadnutia poškodenej T. L. obžalovaným T. L. vrátane zranení, ktoré jej mal obžalovaný spôsobiť.

Jedná sa o fyzický útok v nočných hodinách dňa 5.4.2021, keď mal obžalovaný podľa lekárskej správy vystavenej dňa 5.4.2021 lekárom urgentnej medicíny Nemocnice s poliklinikou Spišská Nová Ves a.s. spôsobiť poškodenej pomliaždenie očnice vľavo a ďalší fyzický útok dňa 17.5.2021, ktorý je zahrnutý v skutku uvedenom v napadnutom rozsudku.

V novom konaní bude preto potrebné znovu vypočúť znalca MUDr. Štefana Ketelša z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - traumatológia a doplniť znalecký posudok aj vo vzťahu k zraneniam, ktoré mali byť obžalovaným T. L. poškodenej spôsobené dňa 5.4.2021. V tejto súvislosti je nutné objasniť mechanizmus vzniku zranenia, čas, po ktorý sa bolesti, prípadne iné ťažkosti spojené s týmto poškodením zdravia T. L. prejavovali, je potrebné objasniť aj otázku sťaženia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej v dôsledku tohto zranenia, vrátane času, po ktorý uvedené obmedzenia pretrvávali a zistené skutočnosti následne premietnuť do posudzovaného skutku, ktorý mal spáchať obžalovaný T. L. v kritickom čase.

Krajský súd má vážne pochybnosti o správnosti právneho posúdenia skutku v napadnutom rozsudku prvostupňovým súdom ako zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. nakoľko v ňom absentuje určitá trvalosť.

Treba zhrnúť, že konanie obžalovaného T. L. je v skutku vymedzené na obdobie 20 dní, a to ešte v nepravidelných intervaloch.

Možno preto konštatovať, že prvostupňový súd sa vôbec nevysporiadal s otázkou trvalosti zlého zaobchádzania obžalovaného T.H. L. s poškodenou T. L., pričom aj preukázanie trvalosti konania obžalovaného je predpokladom právneho posúdenia skutku tak, ako bol právne kvalifikovaný okresným súdom.

V nadväznosti na uvedené je dôležité poukázať na skutočnosť, že trvalosť sa posudzuje v závislosti na intenzite zlého zaobchádzania páchatel'a s poškodenou osobou.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ako už odvolací súd v tomto rozhodnutí konštatoval bez akýchkoľvek pochybností sú preukázané dva fyzické útoky obžalovaného voči poškodenej T. L. a pritom existujú vážne pochybnosti, že ich intenzita z hľadiska krutosti, bezcitnosti a bezohľadnosti zodpovedá intenzite bežne zisťovanej v prípade zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a) Tr. zák..

Nemožno prítom nehodnotiť ani tú skutočnosť, že dôvodom odchodu poškodenej T. L. do núdzového bývania Kotva v Trebišove bolo práve jej fyzické napadnutie obžalovaným dňa 5.4.2021 a najmä vzájomné hádky, napätie a konflikty, ktoré vyvolávali tak poškodená ako aj obžalovaný. Ich príčinou bolo vzájomné podozrievanie z nevery, nespokojnosť so starostlivosťou o domácnosť, či nespracovaný pocit hnevu obžalovaným, že kvôli poškodenej bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa názoru odvolacieho súdu napätie a konflikty v rodine obžalovaného a poškodenej nemožno spravodlivo pričítať výlučne na ťarchu obžalovaného T. L., keďže sa na nich podieľali obaja, tak obžalovaný ako aj poškodená.

Vzhľadom na vývoj dôkaznej situácie po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní odvolací súd zvyčajne, že súd má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavných pojednávaní, ktoré údaje uvedené v obžalobe - obžalobnom návrhu modifikujú, spresnia tak, aby vystihovali stav veci pri zachovaní totožnosti skutku.

Ak sa po doplnení dokazovania preukáže, že obžalovaný T. L. poškodenej T. L. spôsobil v spomínaných dvoch prípadoch také ublíženie na zdraví, ktoré poškodenú obmedzovalo po dobu viac ako 7 dní v obvyklom spôsobe života, a ak by bola zamestnaná, zistené zranenie by si vyžiadalo práceneschopnosť presahujúcu 7 dní po úprave skutku bude potrebné uvažovať o možnosti právnej kvalifikácie konania obžalovaného T. L. ako pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

V novom konaní bude preto potrebné doplniť dokazovanie v naznačenom smere, vyhodnotiť vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.